

4. Аліса Смагіна. Сексизм в університетах: історії тих, хто з ним зіткнувся та інструкція для постраждалих. *Рубрика*. URL: <https://rubryka.com/article/seksyzm-v-universytetah/>.

5. Сексизм у приймальній комісії Львівському медуніверситету розслідуватиме комісія МОЗ. *Укрінформ - актуальні новини України та світу*. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/3726005-seksizm-u-prijmalnij-komisii-lvivskomu-meduniversitetu-rozsliduvati-komisija-moz.html>.

6. Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні: Закон України від 06 вересня 2012 року № 5207-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5207-17#Text>.

7. Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків: Закон України від 08 вересня 2005 року № 2866-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/286615?find=1&text=сексизм#Text>.

Предраг Міловіч,
доктор філософії з права,
Почесний консул України в Чорногорії

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТКА КОНВЕНЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ПРО ЛІКВІДАЦІЮ ВСІХ ФОРМ ДИСКРИМІНАЦІЇ ЖІНОК

Основи забезпечення гендерної рівності, рівності прав жінки і чоловіка закріплені у ст. 24 Конституції України [1]. Одним із основних нормативно-правових актів у сфері забезпечення гендерної рівності в Україні є Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» [2].

Вищезазначені положення Конституції України та Закону України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» базуються на положеннях Конвенції Організації Об'єднаних Націй про ліквідацію всіх форм

дискримінації щодо жінок від 18 грудня 1979 року (далі – Конвенція), на загальній характеристиці якої ми зупинимося нижче [3].

Для цілей Конвенції поняття «дискримінація щодо жінок» означає будь-яке розрізнення, виняток або обмеження за ознакою статі, спрямовані на ослаблення чи зведення нанівець визнання, користування або здійснення жінками, незалежно від їхнього сімейного стану, на основі рівноправності чоловіків і жінок, прав людини та основних свобод у політичній, економічній, соціальній, культурній, громадській або будь-якій іншій галузі.

Держави-сторони засуджують дискримінацію щодо жінок в усіх їх формах, погоджуються негайно всіма відповідними заходами здійснювати політику ліквідації дискримінації щодо жінок і з цією метою зобов'язуються:

- а) включити принцип рівноправності чоловіків і жінок у свої національні конституції або інше відповідне законодавство, якщо цього ще не було зроблено, та забезпечити за допомогою закону й інших відповідних заходів практичне здійснення цього принципу;
- б) вживати відповідних законодавчих та інших заходів, включаючи санкції там, де це необхідно, що забороняють будь-яку дискримінацію щодо жінок;
- с) встановити юридичний захист прав жінок на рівній основі з чоловіками та забезпечити за допомогою компетентних національних судів та інших державних установ ефективний захист жінок проти будь-якого акту дискримінації;
- д) утримуватися від вчинення будь-яких дискримінаційних актів або дій щодо жінок та гарантувати, що державні органи та установи діятимуть відповідно до цього зобов'язання;
- е) вживати всіх відповідних заходів для ліквідації дискримінації щодо жінок з боку будь-якої особи, організації або підприємства;
- ф) вживати всіх відповідних заходів, включаючи законодавчі, щодо зміни або скасування чинних законів, постанов, звичаїв і практики, що являють собою дискримінацію щодо жінок;
- г) скасувати всі положення свого кримінального законодавства, що являють собою дискримінацію щодо жінок.

Держави-сторони вживають в усіх галузях, і зокрема в політичній, соціальній, економічній і культурній, всіх відповідних заходів, включаючи законодавчі, щодо забезпечення всебічного розвитку та прогресу жінок, з тим щоб гарантувати їм здійснення і користування правами людини та основними свободами на основі рівності з чоловіками.

Держави-сторони вживають усіх відповідних заходів з метою: а) змінити соціальні та культурні моделі поведінки чоловіків і жінок для досягнення викоренення забобонів, звичаїв та всіх інших проявів, що ґрунтуються на ідеї неповноцінності чи зверхності однієї із статей або стереотипності ролі чоловіків і жінок; б) забезпечити, щоб сімейне виховання включало правильне розуміння материнства як соціальної функції і визначення загальної відповідальності чоловіків і жінок за виховання та розвиток своїх дітей за умови, що в усіх випадках інтереси дітей мають перевагу.

Держави-сторони вживають усіх відповідних заходів, включаючи законодавчі, щодо припинення всіх видів торгівлі жінками та використання проституції жінок; вживають усіх відповідних заходів для ліквідації дискримінації щодо жінок у політичному та суспільному житті, щоб забезпечити жінкам можливість на рівних умовах з чоловіками і без будь-якої дискримінації представляти свої уряди на міжнародному рівні і брати участь у роботі міжнародних організацій; надають жінкам рівні з чоловіками права щодо набуття, зміни або збереження громадянства; вживають усіх відповідних заходів для того, щоб ліквідувати дискримінацію щодо жінок у галузі освіти, у галузі зайнятості, у галузі охорони здоров'я; вживають усіх відповідних заходів для ліквідації дискримінації щодо жінок в інших сферах економічного та соціального життя, з тим щоб забезпечити на основі рівності чоловіків і жінок рівні права; беруть до уваги особливі проблеми, з якими зустрічаються жінки, які проживають у сільській місцевості, та вживають усіх відповідних заходів для ліквідації дискримінації щодо жінок у сільських

районах. Держави-сторони вживають усіх відповідних заходів для ліквідації дискримінації щодо жінок в усіх питаннях, що стосуються шлюбу та сімейних стосунків.

Держави-сторони визнають за жінками рівність з чоловіками перед законом, надають жінкам однакову з чоловіками правоздатність та дієздатність.

З метою реалізації положень Конвенції заснований Комітет з ліквідації дискримінації щодо жінок, що складається із експертів, які є представниками держав – сторін Конвенції. Держави – сторони Конвенції зобов'язані подавати Генеральному секретареві Організації Об'єднаних Націй для розгляду Комітетом доповідь про законодавчі, судові, адміністративні або інші заходи, вжиті ними для виконання положень Конвенції, та про прогрес, досягнутий у цьому напрямі. Комітет щорічно через Економічну та Соціальну раду подає доповідь Генеральній Асамблеї Організації Об'єднаних Націй про свою діяльність та може вносити пропозиції і рекомендації загального характеру, що ґрунтуються на вивченні доповідей та інформації, одержаних від держав-сторін.

Список використаних джерел

1. Конституція України: Закон від 28 червня 1996 року № 254к/96-ВР
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80#Text>
2. Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків: Закон України від 8 вересня 2005 року № 2866-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2866-IV#Text>
3. Конвенція Організації Об'єднаних Націй про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок від 18 грудня 1979 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_207#Text